

□□□□□□ 15 என்று ஒரு புத்தகம். குமரி எஸ். நீலகண்டன் எழுதியது. இந்த மாதிரி தலைப்புகள் கொண்ட நாவல்கள் புதிதல்ல. வெகு அபூர்வம் என்று சொல்லவேண்டாம். 1984 என்று அறுபது வருடங்களாகும் முன் ஜியார்ஜ் ஆர்வெல் எழுதியது ஸ்டாலினின் கொடூர யதேச சாதிகாரமும் கம்யூனிஸ சித்தாந்தமும் உலகை, மனித சமுதாயத்தை எங்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்று அவர் 1949-ல் எழுதியது. அது ஒரு anti-utopia என்று வகைப்படுத்தினாலும், அது நம் மனித துயரத்தை துடைக்க வந்த சித்தாந்தம் பசினாலும், ஒரு யதேச சாதிகாரரின் கீழ் மனித சமுதாயத்தின் சூதந்திரத்தை பறித்து அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு பயங்கர சொப்பனம், அது சொப்பனமல்ல, நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிஜம் என்பதைச் சித்தரித்தது. அது கயாண்ட பல புதிய சொல்லாக்கங்கள் இன்று எந்த அரசினதும் ஆயுதங்களாகி அன்றாட பழக்கத்தில் வந்துள்ள மொழியாகியுள்ளது. (ஜியார்ஜ் ஆர்வெல்லுக்கும் முன்னால் கி.பி. 2000 என்று 1940களில் எப்போதோ வருங்கால கனவாக ஒரு உடோப் பியாவை போன்ற நபற்றாண்டில் ஐம்பதுக்களிலிருந்து எழுபதுக்கள் வரையெரிதும் கொண்டாடப்பட்டது. வரதராசனார் எழுதியது ஒன்றும் தமிழில் உண்டு. அதற்கும் முன்பாக கோததை வீலு என்று வ.ரா. ஒரு உடோப் பியா எழுதியிருக்கிறார்.

ஆனால் ஆகஸ்ட் 15 என்னும் தினம் குமரி நீலகண்டனுக்கு ஒரு சரித்திர நிகழ்வின் தொடக்கம். அபிமானப்பட்டிருந்த ஒரு பழம் சமுதாயத்தின் சூதந்திர விழிப்பு. ஒரு மனிதனின் பிறப்பு. பின் வருடங்கள் ஒன்றில் அதே தினத்தில் பிறந்த ஒரு குழந்தை அத் தினத்தின் சரித்திர நீட்சியை ஒரு ஏமாற்றமாக, நம்பிக்கை வீழ்ச்சியாகக் காணும் அவலம். இது கனவல்ல. வாழும் நிஜம். ஆகஸ்ட் 15 மகாத்மா காந்தியின் செயலராக அவரது அந்திம காலத்தில் இருந்த கல்யாணம் என்ற வடநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த ஒரு தமிழரின் பிறந்த தினமும். 15.8.1922. பத்திரிகைகளில் திரிந்த விஷயம். கல்யாணம் 1943 லிருந்து மகாத்மா சூட்டுக் கொல்லப்பட்டது வரை அவரது செயலராகவும் பின் பல வேறு பொறுப்புகளில் செயல்பட்டு கட்சியில் சன்னையில் ஓய்வு பெற வந்ததும் அவருக்கு நீலகண்டன் பரிசு சயமாகிறார். அவருடன் பசேப் பழகி அறிந்ததும், பத்திரிகைகளில் படித்து அறிந்ததும், தன்னசைச் சூற்றி நிகழும் சம்பவங்களும் வரலாற்று மாற்றங்களும் 15 ஆகஸ்டை ஒரு மையப்புள்ளியாகக், அப்புள்ளியைச் சூற்றிய மனிதர்கள், கனவுகள், ஏமாற்றங்கள், வாழ்க்கை மதிப்புகளின் மாற்றங்கள் அனதையும் அலையோடுகின்றன. கல்யாணமும் மகாத்மாவும் சத்தியங்கள். வாழ்ந்த மனிதர்கள். ஆனால், சத்யா, பின்னர் வரும் ஏமாற்றங்களாகும் சாட்சியம் ஒரு புனைவு சத்யா ஒரு சிறுமி 2000 ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ல் பிறந்த கற்பனைப் பாத்திரம். எல்லாமே

இருவரதுமான வலமைப் பி பதிவுகளாக எழுதப் பட்டுள்ளன. கல்யாணம்.காம் -ல் காண்பதெல்லாம் நிகழ்ந்தவை. சத்யா.காம் -ல் ஒரு சிறுமியின் பதிவாக தரப்பட்டள்ளவை எல்லாம் பல நிகழ்வுகளும் மனிதர்களும் கற்பனையாக பதிவாகியுள்ளன. சத்யாவின் மாமாவும் அவர் பற்றிய நிகழ்வுகளும் பல உண்மை மனிதர்களின் பல உண்மை நிகழ்வுகளின் கற்பனையைத் தொகுப்பு. இங்கு எனக்கு முக்கியமானதும் சுவாரசியமானதுமாகப் பட்டவை கல்யாணமும் அவர் மகாத்மாவோடு கழித்த நாட்கள், அன்றாடம் அவரோடு நெருங்கி இருந்த வாழ்க்கை, சூதந்திரத்திற்கு முன்னரம் பின்னரமான பொது வாழ்வு. இவற்றிற்கு ஆதாரமாகவும் மதிப்பு மிக்கதுமான கல்யாணம் தந்துள்ள ஆவணங்கள் - (கடிதங்களும் புகைப்படங்களும்) - அவரது சரேக்கையும் பத்திரிகைகளில் வந்தவையும். நீலகண்டனின் இப்புத்தகத்தில் விரியும் 500 பக்கங்களில் நாம் காணவிரும்பு ஒரு தனி மனிதன் மகாத்மாவானதும் அவர் மறைவிற்குப் பின் அம்மகாத்மா விழித்தழிவதைத் தாண்டின அதளபாதாள வீழ்ச்சியும் தாரமீக சீரழிவும்.

கல்யாணம் தில்லியில் பிரிட் ஷ் அரசு காலத்தில் ஒரு அரசாங்க அதிகாரியின் பிள்ளையாகப் பிறந்தவர். சிம்லா - தில்லி என மாறி மாறி வாழ்ந்த தமிழ் குடும்பம். மத்தியதரத்தில் கொஞ்சம் வசதியில் வாழ்ந்த குடும்பம். ஆங்கில அதிகாரிகளுடன் பணிபுரிந்தவர். இந்தியர்கள் சூதந்திரமாக வாழ உரிமை கொண்டவர்கள் என்று நம்பியவர்கள், காந்தியை மதித்தவர்கள் அந்த ஆங்கில அதிகாரிகள். ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் கொண்டவர்கள். வீட்டு வலைகளை, தோட்ட வலைகளை சின்ன மின்சார, குழாய் ரிப்பரே எல்லாம் தாமசே செய்குகொள்பவர்கள். வலைகை காரர்கள் இருப்பதோ குழந்தைகளையும், நாய்களையும் பார்த்துக்கொள்ளத்தான். சனி ஞாயிறுகளில் அவர்களுக்கு கட்டாய ஓய்வு தரப்பட்டது. திருக்கள் சூதந்தமாக இருந்தன. சகைக்கிளில் இரண்டு பரே சவாரி செய்வது கிடையாது. யாரும் திருவோரத்தில் சிறுநீர் கழிப்பதில்லை. சுவர்களில் காவிக்கறை காணமுடியாது., சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட்டது. கல்யாணத்தின் தந்தையார் 1921-ல் தில்லியில் தமிழர்களாகான பள்ளிகள் தொடங்கியவர் கல்யாணம் பதித்ததும் அந்தப்பள்ளிகளில் ஒன்றில் தான். ஹமேமாலினி பதித்த, இந்திரா பார்த்தசாரதி கற்பித்த பள்ளி. அண்டை அயலார்கள் பஞ்சாபிகள், குஜராத் திகளோடு ஆங்கிலேயர்களும் தான். அவர்கள் பழகியது அண்டை வீட்டார்களாகத் தான். ஆளும் வர்க்கத்தினராக அல்ல. இப்படி சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

கல்யாணம் 1941-ல் பிப்பிமுடிந்ததும் அரசுப் பணியில் சரேந்தார். 1942- ஆகஸ்ட் 9 -ல் மகாத்மா தொடங்கிய Quit India இயக்கம் தொடங்கிய போது கல்யாணம் இரவு நேரத்தில் ஓவ்வொரு வீட்டிலும் யாரோ கொடுத்த துண்டுப் பிரசுரங்களை வினியோகித்த குற்றத்தாக்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். வலை போயிற்று. அலுவலக தோழர் ஒருவர் கல்யாணத்தைத் தேவதாஸ் காந்தியிடம் அழைத்துச் செல்ல தேவதாஸ் காந்தி சவோஸ்ரமத்தில் சரேத்தாக்கொள்ள சிபாரிசு கடிதம் கொடுக்க கல்யாணம் வார்தாபுறப்பட்டார். அவருக்கு ஆஸ்ரமம் திரியாது, காந்தி பற்றியும் ஏதும் அதிகம் திரியாது. அரசு எழுத்தப்பணியிலிருந்து விலகி, உடல் உழைப்பு வண்டும் வலைகை குச்சில்லெவதில் மகிழ்ச்சி. அவ்வளவே. வலை பார்த்த ஆங்கில அதிகாரியிடம் சொல்லிக் கொண்டோ தான் போகிறார் "ஓ, நல்லது சரேந்தா விடும்" என்று

அவர் சொன்னாராம். அக்கால சபீழல் எவ்வாறு இருந்தது என்று சொல்லத் தான் இதயெல்லாம் கோபிக் காட்டுகிறேன். இன்று 66 வருட சூதந் திரவாழ்வில் நம் சபீழல் முற்றிலும் வறேறு தான்.

சவோஸ்ரமத்தில் அப்போது காந்தி இல்லலை. அவர் மும்பையில் கஸ்தூர்பா காந்தியுடன் ஆகாகான் மாளிகையில் சிறையிருக்கிறார். சவோஸ்ரமம் மின்சாரம் போன்ற நவீன வசதிகள் ஏதும்ற்றது. தட்டிகளால் ஆன குடிசைகள் கொண்டது. சாணிமழுகப்பட்ட மண் தரகைகள். தட்டிகளே கதவுகள். நாற்காலிகள் மஜைகைகள் ஏதும் கிடயாது. எல்லா வலைகையையும் அவ்வரே செய்து கொள்ள வணேடும். கழிப்பறகைகள் சூத்தம் செய்து மூதல். குடிசைகளில் உள்ள பிச்சிகளகைக் கட்ட கொல்லக் கட்டாது. எங்கும் அஹிம்சை. பின்னால் ஒரு இடத்தில், முறதை துப்பார்ப்பதும் கோபமும் கட்ட வன் முறதைதான் என்று காந்தி சொல்கிறார். யாரும் என்ன வலை என்று சொல்ல வில்லை. காலையில் உணவூந்த அழதை து ரொட்டியும் பரூப்பும் கொடுக்கிறார்கள். காந்திக் கு வரூம் கடிதங்கள், பல மொழிகளில், பல தரப்பட்டவலை, அவற்றை ஒழுகு பட்டுத்துகிறார் கல்யாணம்.

கஸ்தூர்பாவின் உடல் நிலகை கெடவகே காந்தி விடூதலை செய்யப் படுகிறார். அவர் சவோஸ்ரம் வந்ததும் காந்தி கல்யாணத்தலை அழதை து வரச் செய்து அவரைப் பற்றிய விவரங்களலை, அவர் தகூதி, எவ்வளவு சம்பளம் எதிர்பாரக்கிறார், பற்றேறகைக் காப்பாற்றும்; பொறுப்பு என்ன என்றெல்லாம் விசாரிக் கிறார். கல்யாணம் காந்தி முன் நிறுத்தப்பட்ட போது, காந்தி அரை உடையில் நிற்க, அவருக்கு இருவர் எண்ணெய் தயேத்துக் கொண்டிருந்தனர். இந்த கழிவர யாரோ என்று எண்ணியதாக கல்யாணம் சொல்கிறார். அங்கயே நேர்முகத் தரே வு நடக்கிறது. காந்தி பசேவதகே மெல்லிய குரலில் என்னவென்றே புரியாது என்கிறார் கல்யாணம். அரசு வலையில் ரூ 250 பற்றே அவருக்கு தான் ரூ 60-க்கு மலே தர இயலாது என்று காந்தி சொல்ல, தனக்கு சம்பளமகே வணேடாம் என்றும் தன் சமேப்பில் இருந்த ரூ 2600-ல் ரூ 2000 ஐ காந்தியிடம் கொடுத்து விட்டு மிகுந்ததை தன் அவசரத் தவைகைகூகு வதை துக் கொள்கிறார். கல்யாணத்துக்கு தட்டச்சு செய்து தரரியும் என்று அறிந்து தனது கடிதங்களலை தட்டச்சு செய்யும் வலைகைக் கு அவரை எடுத்துக் கொள்கிறார். காந்தியின் எழுத்து மிக மகோசமானது. படித்து புரிந்து கொள்ள இயலாதது. வலை நரேம் எது எப்போது என்றெல்லாம் கிடயாது. ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும் போது கட்ட, அந்தக் கட்டத்தில் ரயில் ஆட்டத்தில், இரசை சலில், தட்டச்சு செய்து வரச் சொல்வார். தட்டச்சு யந்திரம் கொண்டு வரவில்லையகே என்று சொன்னதற்கு, பார்பர் என்றால், கத்தி வதை திருக்க வணேடாமா? என்று ககே பார். பின் அடுத்து பட்டியில் இருந்த பத்திரிகையாளர்களிடம் சனேறு தட்டச்சு செய்து வரூகிறார். தவறுகள் இருந்தால் காந்தி தானகே திருத்திக் கயெழூத்திட்டூவிடூவார்.

காந்தி காலகை நான்கு மணிக் கெல்லாம் எழுந்து விடூவார். காலகை பிரார்த்தனையில் ஆசிரமத்தில் உள்ள எல்லாரும் கலந்து கொண்டாக வணேடும். காந்தியின் பதேதி ஆபா சிலசமயம் களதை துப்போய் ஆழந்த உறக கத்தில் வராது இருந்து விட்டால் காந்தி

கோபப்படுவார். “பிரார்த்தனைக்கு வரமுடியவில்லை என்றால் இங்கிருக்க வேண்டாம்” என்று கடும்பையாகக் கோபித்துக்கொள்வாராம். மனுசுரத்தில் இருக்கும் போது காந்திக்கு கொடுக்க மறந்து விட்டோமே என்று காக்ராசுட்டு எடுத்துச் சினைப் போது “சுரத்தோடு ஏன் இதயெல்லாம் செய்கிறாய்?” என்று காந்திமிகவும் கோபித்துக்கொண்டு அதை உண்ண மறுத்தார். மனு மன்னிப்புக் கேட்ட பிறகே சாந்தமானாராம். உணவிலும் அவர் மிகக் கட்டுப்பாடு மிகுந்தவர். காபிடீ வகைகள் கிடையாது. அந்த எளிய வித்தியாசமான உணவுக்கு கல்யாணமும் அதற்குப் பழகிக் கொள்கிறார். தில்லியில் இருந்த போது கல்யாணம் தன் வீட்டிலிருந்து காந்திக்கு உப்பு போடாத இடலி செய்து எடுத்துச் செல்வாராம். அதில் காந்தி சாப்பிடுவது இரண்டே இரண்டு வறும் இடலிகள் தான். மிகுந்த உப்பில்லாத இடலிகள் ஆசிரமவாசிகளாகும்.

பிரயாணங்களின் போது காந்திக்கு என்று ஒரு பெட்டி ரிஸர்வ் செய்துவிடும் ரயில் நிர்வாகம். வழியில் ரயில் நிற்கும் நிலையங்களில் எல்லாம் காந்திக்கு நன்கொடைகளும் பழங்களும் காய்கறிகளும் வந்து குவியும். அவை மிட்டியைக் கட்டப்பட்டு அடுத்த ஊரில் காந்தியைச் சந்திக்க வரும் ஹரிஜன சுவோசங்கத்தினரிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

காந்தியின் பத்தேதிகள் ஆபாசுக்கு மனுமீது காந்திக்கு அதிக பிரியம் என்ற மனத்தாங்கல் உண்டு, காந்திக்கு வரும் ஹரிஜன கடிதங்களை மொழிபெயர்ப்பில் ராஜ்குமாரி அம்ரித் கௌரை விட சூசீ லா நய்யாரின் மொழிபெயர்ப்பையே காந்தி அங்கீகரிப்பார். இதிலும் இருவரிடையே மனக்கசப்பு. கஸ்தூர் பானோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும் போது காந்தி ஆங்கில வதைத்தியத்த அனுமதித்தவரில்லை. தன் சிகித்சை முறைகளையே நம்பிக்கை கொண்டு இருந்தார். ஆனால் இரவாமுழுதும் பக்கத்திலிருந்து கவலையுடன் கவனித்துக் கொள்வார். கஸ்தூர் பாவசுக்கு தன்னாப பிரிக் கா விலிருந்த காலத்திலிருந்தே காந்தியின் பிபிவாதங்கள் பழகிப் போன சமாசாரம். மத்த மகன் ஹரிலால் அடங்காப் பிள்ளை. மது, மது, புலால் விஷயங்கள். முஸ்லீ மாகமதம் மாறியதும் இரண்டாவது கல்யாணம் செய்து கொண்டதும் மகாத்மாவசுக்கு பிபிக் கவில்லை.. அவன் எனக்கு மகனே இல்லை” என்று சொல்லிவிட்டார் மகாத்மா. மகாத்மாவசுக்கு உலகக் கவலைகள். தன் மகன்கை கவனிக்க நேரமில்லை என்பது ஹரிலாலின் புகார். இரு பக்கங்களிலும் இடிபடும்பவர், எல்லாக் குடும்பங்களிலும் காண்பது போல் கஸ்தூர் பானோய் தான்.

பிரிவினையைத் தடுக்க ஜின்னாவே பிரதம மந்திரியாக இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்பது காந்தியின் ஆலோசனை. காங்கிரசுக்கும் நேருவசுக்கும் இதில் உடன் பாடில்லை. காங்கிரஸில் எல்லோரும் தன்னபுறக் கணிப்பதாக காந்தி எண்ணுகிறார். காந்தியின் ஆலோசனைகள் எல்லாம் மிரட்டலுக்குப் பணிந்து போவதாகத் தான் இருக்கிறது என்பது மகாத்மாவசுக்குத் தெரிவதில்லை. அவர் பிபிவாதம் அவசுக்கு. பிரிவினையின் போது பாகிஸ்தானசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய 55 கோடி ரூபாய்கைக் கொடுக்க படவே காந்தி நிர்ப்பந்திக்கிறார். காஷ்மீரில் பாகிஸ்தானின் கலவரத்தை இது ஊக்குவிக் கும். அதை நிறுத்த டட்டும் கொடுக்கலாம் என்கிறார் படவே. காந்தி தன் பிபிவாதத்தை விடுவதில்லை. கொடுக்காவிட்டால் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார். படவே போகும் போது “கிழவசுக்கு பதைத்தியம் தான் பிபித்திருக்கிறது” என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே செல்கிறார். காந்தி கஷ்மீரசுக்குச் சினைப் போது

அங்கு தான் எந்தப் பொதுக்கட்டத்திலும் பசேப்போவதில்லை என்று தீர்மானிக்கிறார். சிறையிலிருந்து ஷகே அப்துல்லாவை விடுவிக்ச்சொல்ல வணேடும் என்று மக்கள் கட்டேட்போது, தான் அரசியல் பணிக்காக இங்கு வரவில்லை என்று பதில் அளிக்கிறார்.

கல்யாணம் லேடி மெளண்ட்பாட்டனுடன் அகதிகள் நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபடுகிறார். அகதிகள் முகாம்களில் முஸ்லீம்களாக மதம் மாற்றப்பட்ட குடும்பங்கள், பாகிஸ்தானில் முஸ்லீம்களால் கற்பழிக்கப்பட்ட பெண்கள், அவர்களை ஏற்க மறுக்கும் ஹிந்து குடும்பங்கள் “உங்கள் பெண்கள் தானே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்று இவர்கள் வணேட அதமறுக்கும் ஹிந்து குடும்பங்கள், முன்னர் காந்திக்கூம் இப்போது லேடி மெளண்ட்பாட்டனுக்கும் வரும் இத்தகைய வதேன நிறைந்த கடிதங்கள் பற்றி கல்யாணம் சொல்கிறார். புத்தகத்தில், அக்கடிதங்கள் சிலவும் தரப்பட்டுள்ளன. மகாத்மா அந்தக் கடிதங்களை சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அனுப்பி வைப்பார், விசாரணை செய்யச் சொல்லி. மதுரையிலிருந்து ஒரு சிவராமய்யர் மகாத்மாவைக் கமதுவிலக்கு அமல்படுத்தினால் எப்படிச் செய்யவணேடும் என்று தமிழில் எழுதிய கடிதம் சுவாரஸ்யமானது.

காங்கிரஸ் கட்சியில் படலேகுகுத் தான் ஆதரவு அதிகம் ஆனால் நரேவாக்கு மக்கள் செல்வாக்கு அதிகம். காந்தி நரேவின் பக்கம். சூதந் திரம் வந்தபின், காங்கிரஸைக் கலை என்று சொன்ன மகாத்மா, சூதந் திர இந்தியாவின் அரசை சூதந் திரமாக செயல்படவிடவில்லை. தன் விருப்பத்திற்கு அரசு செயல்பட வணேடும் என்று விரும்பினார். அவர் விருப்பம் எப்போதும் ஒரு பக்கச் சாய்வு கொண்டதாகவே இருந்தது. இல்லையெனில் உண்ணாவிரதம் என்று மிரட்டல். “பாகிஸ்தான் கட்டேகூம் ரூ 55 கோடியைக் கொடுத்துவிடு, எல்லாம் சரியாகி விடும்” என்று அரசை வற்புறுத்தினார். அவர் மிரட்டலுக்கு பணிந்து கொடுத்த பின்னும் அப்படி ஒன்றும் சரியாகி விடவில்லை. இன்று வரை. 66 வருடங்கள் கழிந்த பின்னும்.

பஞ்சாபிலிருந்து வந்த ஹிந்துக்கள் முஸ்லீம்கள் இழைத்த கொடூரச் செயல்களைச் சொன்ன போது படலே, “நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள். திருப்பித் தாக்குவதற்கு என்ன?” என்று சீற, மனு காந்தி இதனை காந்தியிடம் சொல்ல, காந்தி வருந்தி, “ஹிம் சிப்பவர்களையே பழி வாங்குவது என்று ஆரம்பித்தால் உலகில் யாரும் உயிருடன் இருக்க முடியாது” என்று காந்தி சொன்னதாக கல்யாணம் சொல்கிறார். பாகிஸ்தானின் முஸ்லீம்களின் வன்முறையைச் சூட்டிய போது. உபதேசம் சொல்ல நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு அர்த்தம், ஹிம் சிப்பவன் என்றும் ஹிம் சித்துக்கொண்டே இருப்பான். உலகில் மனித ஜீவன் பிழைத்திருக்க ஹிம் சயைப்பொறுத்துக்கொள்ள வணேடும். ஒரு அசோகன் தான் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் தன் உளநோக்கிய சிந்தனையில் மனமாற்றத்தில் திருந்தினானே ஓழிய, இந்திய வரலாற்றில் புத்தரூக்கூப் பிந்திய எந்த அன்னிய அரசும் தன் கொலை கொள்ளையை நிறுத்தவில்லை. தன் ஹிம் சயைன் பாதிப்புகளைத் தான் விட்டுச் சன்றிருக்கின்றன. கஜினியிலிருந்து ஜின்னா வரை.

தூருக் கியில் மூஸ்துஃபா கமொல் பாவா, காலிஃபா வலை ஒழித்தபோது தூருக் கியர் வரவற்றேறனர். ஆனால் காந்திக் கு அது ஏற்கவில்லை. ஏனோ? இவ்ருக்கென்ன கஷ்டம்? அலி சகோதரர்களோடு கிலாபத் இயக்கத்தூக்கு துணைப்போனார். ஆனால் வடிக்கை. அப்போது காங்கிரஸிலிருந்த ஜின்னா அதற்கு எதிர் அணியில். காந்தியை வன்மையாகக் கண்டித்தார். கல்கத்தாவில் நிகழ்ந்த ஹிந்து மூஸலீம் கலவரத்தில், ஓர் ஹிந்துவூக்கு காந்தி உபதேசம் செய்கிறார். அந்த ஹிந்து கொன்ற கூடும்பத்தின் அனாதகைக் கூழ்ந்தயை எடுத்து மூஸலீமாக வளர்க்கவேண்டும். "உன்பாபத்தூக்கு பிராயச்சித்தம் இதுவே," என்கிறார். "இம்மாதிரி எந்த மூஸலீமூக்கூம் அவர் உபதேசம் செய்ததாகவோ அந்த மூஸலீம் அதை ஏற்றதாகவோ செய்தி இல்லை.

தன்னிடம் அன்பாலும், உணர்வுகளாலும், கட்டுப்பட்டவர்களிடம் தான் காந்தி தன் அஹிம்சா வாதத்தை உபதேசிக்க முடிந்திருக்கிறது. அது கஸ்தூர்பா விடமிருந்து தொடங்கி, நரூபுடலே என்று பயணித்தது, மனு, ஆபா காந்தி என்று முடிகிறது. தன் ஆதம் சோதனைகைகாக மனு, ஆபா, சூசீ லா நய யார் என்று தன்னகைச் சூற்றி இருந்த பண்களையெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டது ஓர் கூர்பம். அவர்கள் மனம் இதனை எப்படி எதிர்கொள்ளும் என அவர் நினைத்துப் பார்த்ததில்லை. தனது 34வது வயதில் "இனி நான் பிரம்மசாரியாகவே வாழப்போகிறேன்" என்று கஸ்தூர்பாவிடம் சொன்ன மாதிரி தான் மற்றவர்கள் கருத்தை, மனத்தைப் பற்றி அவர் கவலைப்பட்டதில்லை. ஆனால் மகாத்மா இது எதையும் ஒளிவு மறைவாகச் செய்ததில்லை. கஸ்தூர்பாவதைத் தவிர மற்ற எவரிடமும் இதனை வற்புறுத்தியதில்லை. சூற்றி இருந்ததோர் எல்லோரும் அறிந்தது தான். ஆனால் அவர்கள் அது பற்றி சர்ச்சித்தது இல்லை. சமீபத்தில் இந்தியா டுடே வளையிட்ட மனு காந்தியின் தினசரிக் கூறிப்புகள் இதனைச் சொல்கின்றன. மகாத்மா எதனைச் செய்தாலும், அதனை உலகறியச் செய்தார். தன் ஆதம் பலம், தன் உலகப் புகழ் பெற்ற ஆளுமனை அவரது விருப்பத்தை கட்டளையாக வற்புறுத்தலாகத் தான் கொள்ளும் என அவர் எண்ணிப் பார்த்ததில்லை. மனு, ஆபாவின் உணர்வுகளை மகாத்மா ஏன் எண்ணியும் பார்க்கவில்லை என்பது ஓர் புதிர். இதுவும் ஓர் வன்முறை தானே.

ஹிட்லருக்கு அவர் கடிதம் எழுதுவார். ஜப்பானியர்கள் வந்தால் நாங்கள் அதனை எதிர்கொள்வோம் என்று சொன்னாரே ஒழிய எப்படி என்பது யாருக்கூம் தெரிந்ததில்லை. ஜப்பானிய அரசூக்கு கடிதம் எழுதுவாரா, இல்லை உண்ணாவிருதம் இருப்பாரா என்பது தெளிவில்லை. அன்பும் அஹிம்சையும் மதிக் கப்படுமிடத்தில் தான் சலெல்புடியாகும். ஓர் தனி மனிதர் மனமாற்றம் பெறலாம். ஆனால் ஓர் பெரும் சமுதாயம், ஓர் அரசு தன் கணத்தனை மாற்றிக் கொள்ளாது. அவற்றுக்கு மனம் கிடையாது. திட்டங்கள் தான் உண்டு. திட்டங்கள் யந்திர கதியில் இயங்குபவை. வாதங்களூக்கு வாதங்கள். வன்முறை வாதங்கள் இல்லாத இடத்தில் எழுகிறது. வன்முறைகைக் கு வன்முறைதான் பதில் தூருகிறது. உலகப் போர்களும், பங்களா தேஷ்போரும், கார் கிலும் வாதங்களால் முறியடிக் கப்படவில்லை. மிக மூக்கியமான ஒன்று. இப்பூத்தகத்தில் உள்ளது. மகாத்மாவின் கட்சி பட்டி ஒன்று: காந்தி தன் அஹிம்சை வாதத்தை ஓர் அபத்த எல்லை வரை எடுத்துச் சலெல்கிறார். அணுகுண்டூக்கு எதிராக உங்கள் அஹிம்சையை எப்படி பயன்படுத்துவீர்கள் என்று மிஸ் வொய்ட் கேட்கிறார். "நான்

என்ன பதில் சொல்ல இயலும்?" என்று உடன் சொன்ன காந்தி, சற்றுக் கழித்து "பிரார்த்தனை செய்வனே" என்கிறார். "அணுகுண்டை ஏந்தி விமானம் மலேபறந்து கொண்டிருந்தால் பிரார்த்தனை செய்வீர்களா?" என்று கேட்கிறார் மிஸ் வொய்ட். 'விமானத்தைப் பார்த்ததும் நான் திறந்த வளிக் குவூவனே. என்னிடம் தீய எண்ணம் ஏதும் இல்லையென அந்த விமானி அறிந்து கொள்வான்" என்கிறார். இததைத் தொடர்ந்து இதையே இன்னம் விரிவாகச் விளக்குகிறார் காந்தி (ப, 279-80). மிகவும் பரிதாபம் நிறைந்த நிமிடங்கள் அவை. ஹிரோஷிமா, நாகசாகி நகர ஜனங்கள்க்கு இந்த தற்காப்புத் தரிந்திருக்கவில்லை. நாதாராம் கோட்சேக்கும் காந்தியிடம் தீய எண்ணம் எதுவும் இல்லை என்று அவர் மூகம் பார்த்துத் தரிந்திருக்கவில்லை.

இன்னும்பொரு வடிக் கை. முஸ்லீம்களின் சார்பாக, முஸ்லீம்க்க் சார்பாக, ஜின்னாவின் சார்பாக அவர் செயல்கள் இருந்த போதிலும் பாகிஸ்தான் பாடப் புத்தகங்களில், தொலைக்காட்சியில் சர்ச்சைகளில் காந்தி கலேதான் செய்யப் படுகிறார். அனகேமாக உலகம் முழுதும் கொண்டாடப்படும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் சகாப்த புரூஷன் பாகிஸ்தானில் ஒரு கலேப் பொருள். இவையெல்லாம் ஒரு நான்கைந்து வருடங்கள் கல்யாணம் மகாத்மாவின் நெருங்கி வாழ்ந்த அனுபவத்தில் கல்யாணம் தரிவிப்பவையும் அதைத் தொடர்ந்து சிந்திக்கும் போது நமக்குத் தரிபவையும். எல்லாம் கல்யாணம் சொன்னவை அல்ல. கல்யாணத்தைப் படுக்கும் போது அதைத் தொடர்ந்து நமக்குத் தோன்றுபவை. மனு காந்தியே 2000 பக்கங்கள்க்கு தினசரி குறிப்புகள் எழுதியிருக்கிறார். பக்தி பரவசத்தோடு தான். மனு காந்திக் கு இல்லாத தயக்கம் நமக்கு வணேடியதில்லை. காந்தியே மறகை காத ஒன்றை நாம் ஏன் காண மறுக்க வணேடும்?. நமக்கு காந்தி என்னும் ஓர் பிரம்மாண்ட யுக புரூஷனின் பிம்பத்தை ஆராதனை செய்தே பழக்கம். இக்களே விகளால், மகாத்மா வறற்று காந்தி ஆகிவிடுவதில்லை. மகாத்மாதான். ராமன் ஏன் வாலியை மறந்து நிறு கொன்றான்?. ஒரு வண்ணான் சொன்னதைக் கேட்டு ஏன் சீதையை காட்டுக்கு அனுப்பினான்?. களே விகடேபதாக பாவனை செய்து ஏதோ சமாதானம் சொல்லி நகர்ந்து விடுகிறோம். வாலமீ கிக் கு இல்லாத தயக்கம் நமக்கு ஏன்?

மகாத்மாவைப் பற்றி எங்கோ ஃப்ரான்ஸில் இருக்கும் 1921-ல் ரோமா ரோலான் பரவசப் பட்டு போகிறார். அதைப் படுத ஒரு இசை ரசிகை மடேலின் ஸ்லடே காந்தியிடம் தன் வாழ்நாளகை கழிக் கிறாள் மீராபென் ஆக. மீராபென் பற்றி, காண் அப்துல் கஃபார் காண் பற்றி கல்யாணம் சொல்வதெல்லாம் நடுஞ்சை நடுகிழ்த்துபவை. "ஓநாய்களிடம் எங்களை விட்டு விட்டீர்கள்" என்பது எல்லை காந்தியின் புகார். அவர் சொல்வது உண்மை. அவர் பாகிஸ்தான் சிறையில் எத்தனை வருஷங்கள் இருந்து சிறையிலயே மரணம் அடந்தார் என்பது தரியவில்லை. பாகிஸ்தான்க்கு அவர் ராஜகுரோகி. காந்தியைப் பற்றி ஏதும் அறியாத 21 வயதில் ஒரு வலை என்று காந்தியை வந்தடைந்த கல்யாணம் காந்தியின் மறவை வரை அவர் காந்தியின் உலகில் ஐக்கியமாகிவிடுகிறார். அந்நாட்களைப் பற்றி அவர் சொல்வது பரமம் மதிப்புடையது. நாம் அறிந்தவையோடு அறியாதவையும் உண்டு. காந்தி தன் கட்சி நிமிடங்களில் "ஹேராம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே இறந்தார் என்று உலகம் முழுதும் செய்தி பரப்பப்பட்டது. அப்போது அந்த இடத்தில் இல்லாதவர்களும் இதைச் செய்தார்கள், அது தவறு, என்பதை அப்போது அருகில் இருந்த கல்யாணம் சொல்கிறார். காந்தியின் மீ திருந்த

பக்தி மிகுதி இவ்வாறான கதகைகளைக் கற்பித்து பரப்பச் செய்கிறது. காந்தியுடன் இருந்த அனுபவத்தை, நாம் இதுகாறும் தரிந் திராதவற்றை கல்யாணத்திடம் கட்டு வலபைப்பிவாக இப்புத்தகம் தருவது இப்புத்தகத்தின் சிறப்பு.

இனி வரும் கல்யாணத்தின் அனுபவங்கள் தரிந் தவையோ தரியாதவையோ நம் வாழ்வனுபவத்திலிருந்து வறூபட்டவை அல்ல. கல்யாணத்தின் வாழ்விலும் அதிலும் அவரது சின்னம் வாழ்வில் நிகழ்ந்தவை என்பது, காந்தியுடன் வாழ்ந்த பரூமக் கொண்டவை, காந்தியிடம் கற்படியே வாழ்ந்தவர் என்பதெல்லாம் பின் தொடர்ந்து நிகழும் தாரமீகவீழ்ச்சியும் கல்யாணத்தை பாதிக்கின்றன. அவரையும் இரயாக்குகின்றன.. அவற்றைப் பற்றி அதிகம் எழுத வேண்டியதில்லை. அந்த வீழ்ச்சிக்கெல்லாம் சின்னமாக, காரியகர்த்தராக சத்யா.காமில் காணும் மாமாவே இப்புத்தகத்தில் நிறைந்திருக்கிறார். ஓர் நீண்ட சகாப்தம். கிருதயுகத்திலிருந்து கலியுகத்துக்கான பயணம். காந்தி செல்லும் ரயில் பட்டியில் பணமும், பொருளும் நன்கொட்களும் மட்டமை மட்டையாகக் கட்டப்பட்டு அடுத்த ரயில் நிலையத்தில் வரும் சுவாமையத்துக்குத் தரப்படுகின்றன. அவைபுத்திரமாக வங்கிக் குப்போகின்றன. இது 1942-ல் அங்கிருந்து கல்யாணம் வீட்டு கட்ட அடவான்ஸ் கொடுத்து மாதங்கள் செல்ல எதுவாமே நடக்காது ஏமாற்றப்படுகிறார். இது 1966 சின்னம். மறுபடியும் மறுபடியும் அவர் வறூ வறூ மனிதர்களால் ஏமாற்றப்படுகிறார்.

காந்தியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, லடேபி மெளண்ட் பாட்டனுடன், பின் அரசு உதயகோகத்தில் கொஞ்சகாலம் என இருந்து கட்சியில் 1956-ல் சின்னக் குடி பெயர்கிறார் கல்யாணம். இடையில் காந்தியின் நினைவில் அவர் பயன்படுத்திய பொருட்கள், கடிதங்கள் எல்லாவற்றையும் பாதுகாக்க வேண்டியிருந்தது. "ஓர் கண்காட்சிக்கு நான் ஒழுங்குபடுத்த உதவுகிறேன்," என்று வந்தவர் ஆவணங்களையும் புகைப்படங்களையும் திருடிச் சின்று வெளிநாட்டில் விற்க முயன்றதும், கிருபானந்த வாரியார் தன் பிரசங்கங்களில் புகழ்கிறாரே என்று ஒரு கட்டிக்குத் தகையாளருக்கு பணத்தைக் கொடுத்து அவர் முழுதுமாக ஏமாற்ற முயன்றது, பாவம் குடிசைகளின் அவலத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்று தான் வலேகொடுத்து பணமும் கொடுத்து உதவுவதாக அழைத்தும் யாரும் வராதது (இலவச கலாசாரம் தொடங்கியாயிற்று) தன் 90 வது வயதிலும் தனி ஆளாக, பனியனும் காலசட்டையுமாக வீட்டு வலேகைகள், தோட்டவலேகைகள் அதனையையும் தானே செய்யும் ஆசிரமத்தில் கற்ற ஒழுங்கு. இன்னமும் பலரிடம் ஏமாந்து கோர்ட்டுக்குப் போய் என்று அது தீர்ப்பு வரும் என்று காத் திருப்பது, ஓர் எளிய குடும்பத்துப் பண்ணை மணந்தது, இப்படியான பல நிகழ்ச்சிகள், ராஜாஜி திருமணத்துக்கு வந்தது, சி.வி. ராமனுடன், அப்துல் கலாமுடன், இன்னும் கான் அப்துல் கஃபார் கான் ஓரூகயிற்றுக் கட்டிலில் அமர்ந்து பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சி, கஃபார் கான் கல்யாணத்தின் குழந்தைகளாடன், காந்தி கைப்பட திருத்திய குறிப்புகள், இப்படி எத்தனையோ அரிய ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள் புத்தகத்தை நிறைக்கின்றன. கல்யாணத்துடன் ஏற்பட்ட பரிச்சயம் காற்றோடு கலந்து மறந்த பச்சை சாகப் போய் விடாது ஓர் அரிய ஆவணமாக நமக்குத் தந்துள்ளார் நீலகண்டன்.

□□□□□□ 15!

Written by - வங்கட சாமிநாதன் -

Wednesday, 21 August 2013 18:52 - Last Updated Wednesday, 21 August 2013 18:55

ஆகஸ்ட் 15 : கும்ரி எஸ் நீ லகண்டன் : சாயி சர்யா, 204/432, D 7, கும்பிரசாத்
ரசிடென்ஸியல் காம்ப்ளக்ஸ், டி.பி.கே சாலை, ஆழ்வார்பேட்டை, சன்னை -18 (ப. 502)
விலை ரூ 450

vswaminathan.venkat@gmail.com